

Ca. 1849

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter P.C. Skovgaards
forlovelse med Georgia Schouw.

Omtalte personer:

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard udtrykker fortvivelse over et brev, som Georgia Schouw har skrevet. Det er en respons på, at hun har ytret, at han må finde lykken med en anden end hende. I Mappe 2 nr. 7 a-b findes kladderne, som P.C. Skovgaard har brugt, som forlæg til dette brev.

TRANSSKRIFTION

Frøken Schouw!¹

De har bedt mig at tænke alvorligt over Deres Ord, og saa sige om De ikke har Ret. Jeg har tøvet med at svare for at opnaae en roligere Stemning, men det vil ikke Lykkes.

Hvorfor har De dog skrevet dette Brev, som har virket saa forstyrrende paa mig? Vi var jo enige om at være rolig og vinde Tid, stille at lade Sandheden løse eller binde; ved Deres Godhed og velsignede Opførsel fik vi oprettet det tidligere Forhold, De nævnte ikke at jeg skulle vandre de vilde Stier. Hvorfor Gud velsigne Dem. Men hvorfor har De dog skrevet dette Brev? Er det fordi at De kom til at yttre: "at De ikke ansaae det for en Hemmelighed" fordi De kom til at bede mig nævne Dem ved Fornavn, jeg har jo ikke benyttet mig deraf. De skriver: "For Deres Skyld maa det ikke ske" fordi De ville dog ikke kunne tilhøre mig helt, De synes at antyde, at jeg umulig kunne ville være tilfreds med Helgas Mands

●2●

Lod, min Længsel tilskynder mig at tale som han, men nei! Kjærligheden maa være fuldkommen paa begge Sider, "De to skulde blive som Een" det er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den. Jeg maa nævne et Ord som har rystet mig, "hos en Anden vil De finde Lykken hel", hvor kunne De skrive Dem? De mener dem dog ikke? Det er umuligt at De kan ringeagte mig og min Følelse, De, som selv nærer en saa dyb, jeg kunne sige hellig Følelse, jeg kjender Dem for godt dertil, men disse Ord har gjennemtrængt mig med en usigelig Smerte; tal til mig, tal dem bort, jeg selv kan ikke, min Sjælekamp fornyes hver Dag, men jeg vinder ikke altid Seir, jeg lider da gruelig; det er dog umulig at De kan ville jage mig bort nu, og ikke nogle Dage siden.

Peter Christian Skovgaard. ²

---

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

² Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

Froken Schouw !

De har budt mig at tænke alvorligt over dens
Ord, og saa sige om de ikke var det. Jeg
har tænkt med at svara for at opnaar
en roligere Plannung, men det vil ikke lyk-
kes. Gaa for de dog svara alle
Brev, som har vist sig for forsigende gaa
mig? vi naar jo mig om at naar roligt
og mindre Tid, ville at lade Pansjone
løse eller binde; med dens Godhed og mal,
sigende. Opfordret sig mig og vilde det lidelige
Loford, de mente ikke at jeg skulle mande
de vilde Oliv, gaa for Gud vil jeg dem.
Men gaa for de dog svara alle Brev?
no det fordi at de kom til at sigte: "at de vilde
ansaa det for en Almueligst" fordi de kom
til at bede mig naar dem med Fornaaen,
jeg har jo ikke benyttet mig droaf. De
svara: "for dens Rigtig man vil ikke svara"
fordi de vilde dog ikke kunne tilføre mig
frelle; de siger at endige, at jeg mindes
kunne ville naar tilføre med Helgus

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Minde bed, min kære søn, min søn, min søn,
hvor jeg var, naar du! Guds barm-
herticheit er fuldkommen og den er Gud,
"de to skulle blive som en" det er Gud
fori. Altsammen ligger, som det ligger
der. Jeg maas utvans det bed som for
indfuld mig, "for en anden mit de ferd
agblen ful", for dem de storn der.
de man der sig ikke? det er minnilig
at de kan reage mig og min barm-
de, som selv over en saa sig, jeg dem
sig fellig barm, jeg barm der for god
skol, man alle bed for gummibrog
mig med en sigelig (Mort), lad det
mig, lad dem bed, jeg selv kan ikke, min
Botsam, forrige for sig, man sig
minder alle alle der, jeg ledt de giv
sig; det er dog minnilig at de kan vilte
jog mig bed me, og alle for nogle dage
ferde.

Peter Christian Skovgaard.